

การแก้ไขปัญหา

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น

อายุ 15 -18 ปี

Compassion International, Inc.
12290 Voyager Parkway Colorado Springs, CO 80921
<http://www.compassion.com>

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	การระบุขั้นตอนการแก้ไขปัญหา	1 - 8
บทที่ 2	ประเมินวิธีแก้ไขปัญหา	9 - 12
ภาคผนวก 1		13 - 14

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 15 -18 ปี

บทที่ 1

เรื่อง การระบุขั้นตอนการแก้ไขปัญหา

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถเขียนขั้นตอนการแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้
1. สามารถเขียนขั้นตอนการแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้
2. สามารถใช้ขั้นตอนการแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้
3. ประเมินผลนักเรียนโดยใช้เกณฑ์ของผลของพระวิญญาณทั้ง 9 ประการจาก กาลาเทีย 5 : 22-23 (ความรัก, ความปลอบปลื้มใจ, สันติสุข, ความอดกลั้นใจ, ความปรานี, ความดี, ความสัตย์ซื่อ, ความสุภาพอ่อนน้อม, การรู้จักบังคับตน)

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (ข้อ 3)
2. ความหวังใจจากโรงเรียน (ข้อ 5)
3. ชุมชนเห็นคุณค่าของวัยรุ่น (ข้อ 7)
4. วัยรุ่นเป็นทรัพยากรของสังคม (ข้อ 8)
5. ความปลอดภัย (ข้อ 10)
6. แบบอย่างหน้าที่ของผู้อื่นในครอบครัว (ข้อ 14)
7. ทักษะชีวิตที่เป็นบวกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (ข้อ 15)
8. การคาดหวังที่สูง (ข้อ 16)
9. กิจกรรมสร้างสรรค์ (ข้อ 17)
10. รายการของวัยรุ่น (ข้อ 18)
11. ศาสนาในชุมชน (ข้อ 19)
12. แรงจูงใจที่อยากจะประสบความสำเร็จ (ข้อ 21)
13. ความหวังใจ (ข้อ 26)

14. ความเท่าเทียมกันและความยุติธรรมในสังคม (ข้อ 27)
15. ความสัตย์ซื่อ (ข้อ 28)
16. ความซื่อตรง (ข้อ 29)
17. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
18. ความอดทนอดกลั้น (ข้อ 31)
19. การวางแผน และการตัดสินใจ (ข้อ 32)
20. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
21. การแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ (ข้อ 36)
22. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
23. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
24. ความรู้สึกถึงความมีจุดหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : 8-10 คน, หรือทั้งห้อง
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - กระดานดำ, ชอล์ค
 - กระดาษ และดินสอหรืออุปกรณ์การเขียนต่างๆ
 - เตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับรายชื่อ (ดูบทเรียนในรายละเอียด)
 - รายชื่อเครื่องมือที่นักเรียนคุ้นเคย
 - รายชื่อผลไม้ทั่วไปในชุมชน
 - แผ่นกระดาษแข็ง แต่ละแผ่นเขียนผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้ง 9 อย่าง 1 กลุ่มต่อ 1 ชุด
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ในวันนี้ การพูดคุยกันในกลุ่มควรจะเป็นการทบทวนแบบรวดเร็ว นอกเสียจากว่านักเรียนจำขั้นตอนไม่ได้ ถ้าเช่นนั้นคุณครูควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการช่วยกันเขียนแต่ละขั้นตอนออกมา มากกว่าพูดให้แต่ละขั้นตอนให้นักเรียนฟังเฉยๆ

เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วม ให้เลือกทำวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย
2. ไม่แบ่งกลุ่มย่อย

วิธีแบ่งกลุ่มย่อย

- ขั้นตอนที่ 1. เขียนแต่ละขั้นตอนของการแก้ปัญหาลงในกระดาษอย่างละแผ่น ไม่ต้องให้กระดาษเรียงกันตามลำดับแจกกระดาษที่เขียนขั้นตอนการแก้ปัญหาให้นักเรียน กลุ่มละหนึ่งชุด
- ขั้นตอนที่ 2. บอกให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียงลำดับกระดาษตามขั้นตอนที่ถูกต้อง
- ขั้นตอนที่ 3. ให้นักเรียนสัก 5 นาที จากนั้นให้แต่ละกลุ่มพูดชื่อขั้นตอนมาทีละหนึ่งขั้นตอนและให้บอกลำดับของขั้นตอนนั้น ตัวอย่างเช่น กลุ่มแรกอาจพูดว่า “ขั้นตอนสุดท้าย คือ การประเมินผลความมีประสิทธิภาพของการแก้ปัญหา”

วิธีไม่แบ่งกลุ่ม

- ขั้นตอนที่ 1. เขียนแต่ละขั้นตอนการแก้ปัญหาลงในกระดาษแผ่นใหญ่ๆ เขียนตัวโตๆ ให้เห็นชัด
- ขั้นตอนที่ 2. ให้นักเรียนอาสาออกมาหน้าชั้น แจกกระดาษแต่ละแผ่นให้นักเรียนหลายๆ คน และให้นักเรียนยืนแบบไม่ต้องเรียงลำดับที่ถูกต้อง
- ขั้นตอนที่ 3. ขอให้นักเรียนในชั้นช่วยเรียงลำดับขั้นตอนให้ถูกต้อง ในขณะที่นักเรียนตอบ ให้ครูเขียนขั้นตอนตามลำดับที่ถูกต้องลงบนกระดานดังต่อไปนี้
- ก. รู้จัก หรือ ระบุนได้ว่าอะไรคือปัญหา
 - ข. เขียนวิธีแก้ปัญหานั้นเป็นไปได้อย่างไร
 - ค. ประเมินความเป็นไปได้
 - ง. เลือกวิธีแก้ปัญหามาหนึ่งวิธี
 - จ. ลองใช้วิธีแก้ปัญหานั้นเลือก
 - ฉ. ประเมินวิธีแก้ปัญหานั้น

กิจกรรมการเรียนรู้

มนุษย์เครื่องจักร

- ขั้นตอนที่ 1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 8-10 คน (พยายามแบ่งกลุ่มใหญ่ จะดีกว่ากลุ่มเล็ก)
- หมายเหตุ :** บางครั้งครูอาจให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเอง ตามข้อกำหนดที่ครูตั้งไว้ เช่น “วันนี้ครูจะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันเองเพื่อทำกิจกรรมนี้ แต่ละกลุ่มจะต้องมีคนประมาณ 8-10 คน โดยที่จะต้องมียุ้งน้อยผู้ชาย 3 คน และผู้หญิง 3 คน พยายามจับกลุ่มที่มีคนหลากหลายบุคลิก เช่น บางคนเก่งวาดรูป บางคนชอบรายละเอียด บางคนคิดเลขเร็ว”
- คุณครูอาจปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม และบริบทของชุมชน เพราะนักเรียนจะต้องทำกิจกรรมที่ใกล้ชิด และเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กผู้ชายและผู้หญิงที่จะทำร่วมกัน แต่ในบางวัฒนธรรมแล้ว การแยกหญิงและชายจะเหมาะสมกว่า
- ขั้นตอนที่ 2. ครูถามคำถามต่อไปนี้
- ก. เครื่องจักรคืออะไร? ให้นักเรียนตอบ ช่วยให้เขาเห็นความหมายในภาพกว้างๆ
 - ความหมายอย่างเป็นทางการคือ “อุปกรณ์อย่างหนึ่งที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้ ที่เปลี่ยนพลังงานจลน์และส่งผ่านพลังงานในรูปแบบที่เป็นประโยชน์อื่นๆ”

- ความหมายง่ายๆ คือ “สิ่งที่มีทั้งชิ้นส่วนที่เคลื่อนไหวและไม่เคลื่อนไหว และช่วยทำให้งานอย่างหนึ่งอย่างใดสำเร็จได้ง่ายขึ้น”
- ข. ลองยกตัวอย่างเครื่องจักรสิว่ามีอะไรบ้าง? ให้นักเรียนตอบโดยใช้ตัวอย่างที่หาได้จากในชุมชน อาจจะเป็น:
 - รถยนต์
 - เครื่องบดอาหาร
 - จักรยาน
 - เครื่องซักผ้า
 - รถไถ
 - เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ

ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “เราได้ยกตัวอย่างเครื่องจักรมาแล้ว แต่ก็ยังมีอีกหลายทางเลือก ดังนั้นในชั้นเรียน วันนี้ นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันประดิษฐ์เครื่องจักรมนุษย์ นักเรียนทุกคนจะต้องร่วมมือกัน เราอาจจะใช้ตัวอย่างที่พวกเราพูดขึ้นมาก็ได้ หรือกลุ่มใดจะเลือกมาใหม่เลยก็ได้ ในขณะที่เรากำลังคิดถึงขั้นตอนการแก้ไขปัญหา เราก็สามารถระบุปัญหาหลักที่เราต้องแก้ได้ ใครคิดถึงปัญหาที่เราจะต้องแก้บ้าง?” ให้นักเรียนตอบคำถามคำตอบอาจเป็น:

- เครื่องจักรอะไรที่เราสามารถสร้างขึ้นโดยใช้สมาชิกทุกคนในกลุ่ม?
- เครื่องจักรอะไรบ้างที่เราสามารถสร้างโดยใช้คน?

ขั้นตอนที่ 4. **ครูถามว่า:** “อะไรคือขั้นตอนต่อไปที่กลุ่มของนักเรียนจะต้องทำเพื่อให้เสร็จกิจกรรมนี้ และนักเรียนจะทำได้อย่างไร?” วิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเห็นถึงวิธีแก้ปัญหา นั่นคือการเขียนวิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ สำหรับกิจกรรมนี้ นักเรียนจะต้องตัดสินใจก่อนว่ากลุ่มของตนจะสร้างเครื่องจักรอะไร ให้ครูช่วยพูดนำเพื่อให้นักเรียนไม่ลืมว่าพวกเขาควรจะต้อง เช่น

- ฟังทุกวิธีการที่สมาชิกในกลุ่มนำเสนอ
- ตัดวิธีที่ทั้งกลุ่มเห็นด้วยกันว่าไม่ยากทำหรืออาจไม่เห็นผล
- เลือกวิธีที่ทุกคนเห็นด้วยและทดลองร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 5. **ครูถามคำถามต่อไปนี้**

- ก. เมื่อกลุ่มไหนตัดสินใจว่าจะสร้างเครื่องจักรชนิดใด นักเรียนพร้อมจะออกมาแสดงให้เพื่อนดูรึยัง? (ช่วยให้นักเรียนรู้ว่าในปัญหาหนึ่ง ยังมีปัญหาเล็กๆ ในนั้นอีกที่จะต้องค่อยๆ แก้ปัญหา)
- ข. มีปัญหาเล็กๆ อะไรบ้างที่ในกลุ่มของนักเรียนที่จะต้องตัดสินใจในระหว่างพูดคุยบ้าง? (คำตอบ: เครื่องจักรมีชิ้นส่วนอะไรบ้าง, เราจะใช้ร่างกายมนุษย์แสดงแทนชิ้นส่วนเครื่องจักรได้อย่างไร และสมาชิกคนไหนในกลุ่มจะแสดงเป็นชิ้นส่วนใดบ้าง)

ขั้นตอนที่ 6. **ครูพูดกับนักเรียนดังต่อไปนี้**

- ก. ในขณะที่เรากำลังแก้ปัญหาแต่ละปัญหา นักเรียนจะต้อง:
 - เขียนวิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้
 - ประเมินทางแก้ปัญหาที่เป็นไปได้
 - เลือกวิธีการแก้ปัญหามาหนึ่งวิธี

- ลองใช้วิธีการแก้ปัญหาที่เลือก
 - ประเมินประสิทธิภาพของวิธีการแก้ปัญหาที่ใช้
- ข. นักเรียนเริ่มลงมือทำงานได้ นักเรียนมีเวลา 25 นาทีที่จะทำงานในชั้นวันนี้ในชั่วโมงหน้า แต่ละกลุ่มจะต้องออกมาทำท่าแสดงเป็นเครื่องจักรให้กับเพื่อนในชั้นได้ดู
- ขั้นตอนที่ 7. ขณะที่นักเรียนกำลังพูดคุยกันอยู่ ให้ครูเดินไปรอบๆ ห้อง ถ้ากลุ่มไหนคิดไม่ออกหรือไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร ให้ครูช่วยถามคำถามนำให้เด็กคิด คอยพูดคุยกับเด็ก แต่พยายามให้เด็กคิดคำตอบเองให้ได้มากที่สุด เช่น ช่วยเขาคิดว่าจะเลือกสร้างเครื่องจักรอันไหน
- ให้นักเรียนเขียนรายชื่อชิ้นส่วนต่างๆ ออกมา เช่น
- ก. นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมในแง่บวกโดยการฟังเพื่อนและให้ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการพูดคุยกันหรือไม่?
 - ข. คุณครูสงสัยเกิดดูด้วยว่าในแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่ไม่ค่อยพูดหรือไม่ ถ้ามี ครูอาจจะช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นเช่น ถามว่า “ ส้ม หนูมีความคิดเห็นยังไงบ้างจะ? ”
 - ค. สังเกตดูว่านักเรียนในกลุ่มไม่ได้ปฏิเสธความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม หรือพูดตีความเห็นของเพื่อนและทำให้เพื่อนรู้สึกว่าคุณคิดตัวเองไม่มีคุณค่า
 - ง. ถ้านักเรียนถามว่าขอใช้อุปกรณ์ประกอบจากได้ไหม เช่น แก้ว กระดาษแข็ง ตกแต่งก็ให้คุณครูอนุญาตได้ตามสมควร
 - จ. อย่าอนุญาตให้นักเรียนเอาเครื่องจักรของจริงมาใช้ ยกเว้นเสียแต่ว่านักเรียนให้เหตุผลที่สมเหตุสมผลได้เท่านั้น
- ขั้นตอนที่ 8. เมื่อใกล้หมดเวลา บอกนักเรียนว่าเหลือเวลาอีก นาที

กิจกรรมสรุปบทเรียน

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูถามว่า:** “ ถ้าถึงชั่วโมงหน้าเราจะเริ่มทำอะไรกัน ” (ตอบ: เอาเครื่องจักรของเรามาแสดงหน้าชั้นเรียน)
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “ ดังนั้นก่อนที่จะเรากลับวันนี้ เราจะมาคุยกันเรื่องผลไม้กันหน่อย ผลไม้คืออะไร? ให้นักเรียนตอบ ความหมายของผลไม้ อาจเป็น:
- ผลที่เกิดจากการเติบโตของต้นไม้ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อคนหรือสัตว์
 - คือเมล็ดพืชที่เจริญเติบโตจากเกสรตัวเมีย มีทั้งเนื้อและส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ผักถั่ว มะเขือเทศ หรือสับปะรด
 - ส่วนที่รับประทานได้ของพืชที่พัฒนามาจากดอกและเนื้อเยื่อประกอบต่างๆ เช่น ลูกพีช ลูกหม่อน หรือกล้วย
 - สิ่งที่ถูกผลิตขึ้นมาหรือเพิ่มพูนขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็น ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ ผลกำไร หรือผลงาน
- ครูนำบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจว่าผลไม้ไม่ได้หมายถึงสิ่งที่เกิดจากพืชหรือต้นไม้ที่สามารถเห็น จับต้อง หรือกินเพียงเท่านั้น ต้นไม้ย่อมเกิดผลตามชนิดของมัน เช่น ต้นส้ม จะไม่สามารถออกลูกเป็นมะม่วงหรือลำไยได้

ขั้นตอนที่ 3. ครูอ่าน หรือให้นักเรียนอ่าน พระคำดังต่อไปนี้

- กาลาเทีย 5:22-23

“ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมเนียมบัญญัติห้ามไว้เลย”

- มัทธิว 7:15-20

“จงระวังผู้พยากรณ์เท็จที่มาหาท่านนุ่งห่มตุ๊กตะ แต่ภายในเขาร้ายกาจดุจสุนัขป่า¹⁶ ท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขา มนุษย์เก็บผลองุ่นจากต้นไม้นามหรือ หรือว่าเก็บผลมะเดื่อจากต้นผักหนาม ดังนั้นแหละ ต้นไม้ดีทุกต้นย่อมให้แต่ผลดี ต้นไม้เลวก็ย่อมให้ผลเลว ต้นไม้ดีจะเกิดผลเลวไม่ได้ หรือต้นไม้เลวจะเกิดผลดีก็ไม่ได้ ต้นไม้ทุกต้นซึ่งไม่เกิดผลดีย่อมต้องถูกฟันลงและทิ้งเสียในไฟ เหตุฉะนั้น ท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา”

ขั้นตอนที่ 4. **ครูพูดว่า:** “ เราได้คุยกันเรื่องพืชว่า ผลคือสิ่งที่ผลิตออกมาและมองเห็น จับต้อง และกินได้ เราจะเชื่อมโยงความรู้นี้เพื่อให้เข้าใจกับเรื่องผลของพระวิญญาณได้อย่างไรบ้าง? ”
ให้นักเรียนตอบ คำตอบอาจเป็น :

- ผลของพระวิญญาณคือสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้คนอื่นเห็นและสัมผัสได้ในชีวิตของเรา
- พระคำอีกตอนหนึ่งในพระคัมภีร์บอกว่า พระเยซูเป็นเถาองุ่น เราเป็นแขนง ถ้าเราเป็นแขนงของพระเยซู เราจะเกิดผลที่แสดงออกถึงพระเยซู เช่น ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข
- ถ้าฉันเป็นคริสเตียน เป้าหมายของฉันคือการเป็นเหมือนพระเยซูให้มากที่สุด การเป็นเหมือนพระคริสต์ได้นั้น ฉันจะต้องมีผลของพระวิญญาณในจิตใจ ถ้าผลเหล่านั้นอยู่ในจิตใจและจิตวิญญาณของฉัน มันก็จะส่งผลออกมาภายนอก
- ฉันสามารถช่วยให้ผู้อื่นได้สัมผัสถึงพระเยซูโดยการสำแดงถึงผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

หมายเหตุ : สำหรับกิจกรรมนี้ ครูอาจจะต้องให้นักเรียนแบ่งกลุ่มใหญ่ให้เหลือสักครึ่งหนึ่งเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสจะประเมินผล คิด และแบ่งปันได้อย่างทั่วถึง

ขั้นตอนที่ 5. ครูแจกกระดาษที่เขียนผลของพระวิญญาณ เหมือนในตัวอย่างนี้

ความรัก
ความปลาบปลื้มใจ
สันติสุข
ความอดกลั้นใจ
ความปรานี
ความดี
ความสัตย์ซื่อ
ความสุภาพอ่อนน้อม
การรู้จักบังคับตน

หมายเหตุ : ตัวอย่างนี้ครูสามารถดูได้ในภาคผนวก 1 จะมีเป็นภาพใหญ่ที่ครูสามารถ
ปริ้นท์ออกมา ถ่ายเอกสารและตัดแจกให้นักเรียน

ขั้นตอนที่ 6. **ครูพูดว่า :** “ครูจะแจกกระดาษให้แต่ละกลุ่ม ในกระดาษจะเขียนผลของพระวิญญูญาณ
ทั้ง 9 อย่างเอาไว้ ให้นักเรียนช่วยกัน แยกผลของพระวิญญูญาณออกมาเป็นสองประเภท
ประเภทแรกคือผลของพระวิญญูญาณที่นักเรียนเห็นจากเพื่อนๆ ในกลุ่มขณะที่ช่วยกันทำงาน
อีกประเภทหนึ่งคือผลของพระวิญญูญาณที่นักเรียนไม่ได้เห็นจากเพื่อนๆ ในกลุ่ม

หมายเหตุ : ถ้าครูแบ่งกลุ่มออกเป็นครึ่งหนึ่งในกิจกรรมนี้ หลังจากนั้น 5 นาที ให้ทั้งสอง
กลุ่มออกมาเปรียบเทียบความคิดเห็นและดูว่าพวกเขาเห็นด้วยกันหรือไม่
ให้เวลาสักสองสามนาทีเพื่อให้กลุ่มได้เปรียบเทียบกันดู

ขั้นตอนที่ 7. **ครูบอกว่า :** “ก่อนที่จะกลับกันวันนี้ ครูอยากให้แต่ละกลุ่มออกมาพูดถึงผลของพระวิญญูญาณ
1 อย่าง ที่ในกลุ่มของนักเรียนได้แสดงออกมา พร้อมทั้งยกตัวอย่างให้เห็น แล้วก็ครูอยาก
จะให้นักเรียนพูดถึงผลของพระวิญญูญาณที่ในกลุ่มของนักเรียนไม่ได้แสดงออกมาให้เห็น
แต่ไม่จำเป็นต้องยกตัวอย่างนะ แค่พูดถึงผลของพระวิญญูญาณนั้นก็พอ”

ขั้นตอนที่ 8. ครูอาจจะต้องนำนักเรียนคุยในเรื่องของความสัตย์ซื่อว่าสามารถเห็นได้จากสถานการณ์นี้
ได้อย่างไร ความหมายอย่างเป็นทางการของความสัตย์ซื่อคือ

- เข้มงวดและรอบคอบกับการกระทำในหน้าที่ของตัว: เป็นคนงานที่สัตย์ซื่อ
- พูดจริงทำจริง ทำตามสัญญาหรือคำปฏิญาณที่ให้ไว้
- มั่นคงในความรัก และจงรักภักดี, เป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ สม่ำเสมอ ไว้วางใจได้
- เป็นคนที่เชื่อถือได้ ไว้วางใจได้ วางใจได้
- ยึดมั่นในความจริง มาตรฐาน, เถรตรง สัตย์ซื่อ
- เปี่ยมล้นด้วยความเชื่อและศรัทธา

A blank sheet of white paper with horizontal dashed lines, resembling a notebook page. The paper is centered and slightly irregular in shape, with a wavy top and bottom edge. It is set against a purple background with a white polka-dot pattern. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page.

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 15 -18 ปี

บทที่ 2

เรื่อง ประเมินวิธีแก้ไขปัญหา

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. ออกมาแสดงผลของการใช้ขั้นตอนการแก้ไขปัญหามาทำงาน “ เครื่องจักรมนุษย์ ” ที่มอบหมายให้สำเร็จ
2. ประเมินการใช้วิธีการแก้ปัญหานักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรม “ เครื่องจักรมนุษย์ ”

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. การสื่อสารเชิงบวกภายในครอบครัว (ข้อ 2)
2. ความห่วงใยจากโรงเรียน (ข้อ 5)
3. ชุมชนเห็นคุณค่าของวัยรุ่น (ข้อ 7)
4. วัยรุ่นเป็นทรัพยากรของสังคม (ข้อ 8)
5. ความปลอดภัย (ข้อ 10)
6. ขอบเขตของโรงเรียน (ข้อ 12)
7. แบบอย่างหน้าที่ของผู้ใหญ่คนอื่นในครอบครัว (ข้อ 14)
8. ทักษะคติที่เป็นบวกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (ข้อ 15)
9. การคาดหวังที่สูง (ข้อ 16)
10. กิจกรรมสร้างสรรค์ (ข้อ 17)
11. รายการของวัยรุ่น (ข้อ 18)
12. ศาสนาในชุมชน (ข้อ 19)
13. แรงจูงใจที่อยากจะประสบความสำเร็จ (ข้อ 21)
14. ความห่วงใย (ข้อ 26)
15. ความสัตย์ซื่อ (ข้อ 28)
16. ความซื่อตรง (ข้อ 29)

17. ความรับผิดชอบ (ข้อ30)
18. ความอดทนอดกลั้น (ข้อ31)
19. การวางแผน และการตัดสินใจ (ข้อ32)
20. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ33)
21. ความสามารถในการรู้จักวัดมรรธมของตัวอง (ข้อ34)
22. การแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ (ข้อ36)
23. พลังในตัวเอง (ข้อ37)
24. ความนับถือตนเอง (ข้อ38)
25. ความรู้สึกถึงควมมีจุดมุ่งหมาย (ข้อ39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : เหมือนที่แบ่งกลุ่มไว้ชั่วโมงที่แล้ว
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - กระดาษดำ
 - ชอล์ค
 - กระดาษ
 - ดินสอหรืออุปกรณ์การเขียนต่างๆ
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. ให้นักเรียนสัก 5 นาทีได้กลับไปรวมกลุ่มกันและทบทวนเรื่องข้อสรุปของงาน ถ้ามีนักเรียนที่อาทิตย์ที่แล้วขาดเรียน ให้ครูพานักเรียนคนนั้นไปเข้ากลุ่มที่ครูเลือกไว้ให้ โดยให้เลือกอยู่กลุ่มที่มีคนขาดในอาทิตย์นี้ก่อน จากนั้นอาจถามนักเรียนว่ากลุ่มไหนต้องการมีคนช่วยเพิ่มขึ้นบ้าง
- ขั้นตอนที่ 2. เมื่อเวลา 5 นาทีใกล้จะหมด บอกให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มนั่งเงียบๆ เพื่อให้พวกเขาให้เกียรติกับเพื่อนที่จะออกมาแสดงหน้าชั้น
- ขั้นตอนที่ 3. ขณะที่แต่ละกลุ่มแสดงเสร็จ ให้ถามนักเรียนในห้องเพื่อทายว่าเครื่องจักรที่กลุ่มนั้นออกมาแสดงคืออะไร

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “ การสร้างเครื่องจักรเป็นวิธีฝึกทักษะการคิดแบบแก้ไขปัญหาในรูปแบบที่ง่าย ๆ สนุก ๆ มีใครบอกครูได้บ้างว่าเราได้ประยุกต์ใช้ขั้นตอนการแก้ไขปัญหาวงนี้เข้ากับขณะที่เราช่วยกันสร้างเครื่องจักรอย่างไร ? ”

ให้นักเรียนตอบ ครูอาจต้องนำบทสนทนาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นว่าในการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ เราต้องแก้ปัญหาละเลๆ ปัญหาแล้วปัญหาเล่า นอกจากนี้ครูควรจะตรวจดูว่านักเรียนเข้าใจขั้นตอนการแก้ไขปัญหาลำดับนี้หรือไม่:

- เขียนวิธีแก้ไขปัญหานั้นเป็นไปได้อ
- ประเมินทางแก้ปัญหานั้นเป็นไปได้อ
- เลือกวิธีการแก้ปัญหามาหนึ่งวิธี
- ลองใช้วิธีการแก้ปัญหานั้นเลือก
- ประเมินประสิทธิภาพของวิธีการแก้ปัญหานั้นใช้

ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “วันนี้เราจะมาทบทวนว่าเราได้ใช้ขั้นตอนการแก้ไขปัญหานั้นในขณะที่เราสร้างเครื่องจักรได้ดีแค่ไหน ให้เรามาดูตารางนี้นะ

ขั้นตอนที่ 3. ชูตัวอย่างอย่างน้อย 2 อย่างให้นักเรียนดู ให้นักเรียนลองเลือกวิธีที่เขาอยากจะทำ (ดูตัวอย่างได้ใน “การวิเคราะห์ขั้นตอนการแก้ไขปัญหานั้น” ใน ภาคผนวก 1)

ขั้นตอนการแก้ไขปัญหานั้น

ขั้นตอนที่ 1. ให้นักเรียนทั้งห้องช่วยกัน หาคำตอบเติมลงในตาราง เพื่อให้นักเรียนทุกคนเข้าใจตรงกัน

ขั้นตอนที่ 2. จากนั้นบอกให้นักเรียนตอบคำถามในแต่ละขั้นตอน ให้นักเรียนลอกคำถามจดลงกระดาษ นักเรียนอาจจะย่อคำถามลงก็ได้ ขอแค่ให้เข้าใจก็พอ

หมายเหตุ : คำถามสำหรับ “ชิ้นส่วน” “แสดงอย่างไร” และ “ใคร” เป็นคำถามเดียวกัน

ขั้นตอนที่ 3. ครูควรตรวจดูว่านักเรียนตอบคำถามในตารางด้วยตัวเอง เพื่อที่เมื่อครูอ่านคำตอบของเขา ครูจะได้ทราบว่านักเรียนคนนั้นสามารถประเมินหรือประยุกต์ใช้ทักษะการแก้ปัญหานั้นแต่ละอย่างที่เกิดขึ้นได้ไหม ถ้าครูรู้สึกว่านักเรียนคิดไม่ออก ครูอาจช่วยด้วยการ

- ให้นักเรียนเติมลงในสองช่องแรกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม จากนั้นที่เหลือให้เขาทำเอง
- ให้นักเรียนทำงานกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มสัก 10 นาที จากนั้นให้เขาทำที่เหลือให้เสร็จด้วยตัวเอง
- ให้นักเรียนทำงานด้วยตัวเองสัก 10 นาที แล้วดูว่างานที่เขาทำคือหน้าใหม่ ถ้าเขาทำได้ก็ให้เขาทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มต่อได้อีก 10 นาที หลังจากทำงานเป็นกลุ่มแล้ว 10 นาที ให้นักเรียนทำที่เหลือให้เสร็จด้วยตัวเอง

ขั้นตอนที่ 4. เมื่อถึงขั้นตอนนี้ เป็นสิ่งสำคัญมากที่ครูจะอ่านงานของนักเรียนเพื่อตรวจสอบความคืบหน้าของนักเรียน ถ้านักเรียนยังทำไม่ได้ ให้จับนักเรียนของปีก่อนเพื่อฝึกให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น ให้ครูเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- ทำยั่วโมโง เก็บงานของนักเรียนมา ถึงแม้บางคนอาจจะยังไม่เสร็จ
- ขอให้นักเรียนทำการบ้านให้เสร็จ แล้วนำกลับมาส่งในชั้นเรียนครั้งต่อไป

ขั้นตอนที่ 5. เลือกข้อใดก็ได้ที่คุณเห็นว่าดีที่สุดสำหรับบริบทของคุณ ถ้าครูเลือกข้อแรก อาจจะดัดแปลงเรื่องการให้เวลาทำงานน้อย ถ้ายังเหลือเวลาอีก 5 นาที ให้นักเรียนหยุดทำข้อที่ทำอยู่แล้วตอบข้อสุดท้ายให้เสร็จ คำถามข้อนี้จะช่วยให้ครูเข้าใจกระบวนการคิดและทักษะในการแก้ปัญหาของนักเรียนมากขึ้น

ขั้นตอน/การตัดสินใจ	วิเคราะห์
ชนิดของเครื่องจักร	- มีกี่ตัวเลือกที่กลุ่มของนักเรียนได้ช่วยกันคิด? - นักเรียนตัดสินใจอย่างไรว่าจะเลือกทำเครื่องจักรชนิดไหน?
ชิ้นส่วน	- อะไรที่ไม่มีปัญหาเลยตั้งแต่ต้น? - นักเรียนเปลี่ยนหรือดัดแปลงอะไรบ้างตั้งแต่ทำมาและทำไม?
วิธีแสดงแต่ละชิ้นส่วน	- อะไรที่ไม่มีปัญหาเลยตั้งแต่ต้น? - นักเรียนเปลี่ยนหรือดัดแปลงอะไรบ้างตั้งแต่ทำมาและทำไม?
ใครแสดง?	- อะไรที่ไม่มีปัญหาเลยตั้งแต่ต้น? - นักเรียนเปลี่ยนหรือดัดแปลงอะไรบ้างตั้งแต่ทำมาและทำไม?
ประเมินผลในภาพรวม	- ถ้านักเรียนจะต้องแสดงให้นักเรียนอีกห้องหนึ่งดู อะไรบ้างที่นักเรียนจะเปลี่ยนแปลง? - อะไรบ้างที่นักเรียนจะคงไว้เหมือนเดิม?

กิจกรรมสรุปบทเรียน

อธิษฐานปิดด้วยกัน ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับ

- ให้เราได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่
- ทักษะและความสามารถที่จะเรียนรู้ เติบโต และแก้ปัญหา
- ความท้าทายและอุปสรรคปัญหาต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตของเรา เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้เราเข้มแข็งและติดสนิทกับพระเจ้ามากขึ้น

ภาคผนวก 1 – ตัวอย่างเพื่อนำไปใช้
ผลของพระวิญญาณ

ความรัก	ความรัก
ความปลาบปลื้มใจ	ความปลาบปลื้มใจ
สันติสุข	สันติสุข
ความอดกลั้นใจ	ความอดกลั้นใจ
ความปรานี	ความปรานี
ความดี	ความดี
ความสัตย์ซื่อ	ความสัตย์ซื่อ
ความสุภาพอ่อนน้อม	ความสุภาพอ่อนน้อม
การรู้จักบังคับตน	การรู้จักบังคับตน
ความรัก	ความรัก
ความปลาบปลื้มใจ	ความปลาบปลื้มใจ
สันติสุข	สันติสุข
ความอดกลั้นใจ	ความอดกลั้นใจ
ความปรานี	ความปรานี
ความดี	ความดี
ความสัตย์ซื่อ	ความสัตย์ซื่อ
ความสุภาพอ่อนน้อม	ความสุภาพอ่อนน้อม
การรู้จักบังคับตน	การรู้จักบังคับตน

ขั้นตอนการวิเคราะห์วิธีแก้ปัญหา

ขั้นตอน/การตัดสินใจ	วิเคราะห์
ชนิดของเครื่องจักร	
ชิ้นส่วน	
วิธีแสดงแต่ละชิ้นส่วน	
ใครแสดง?	
ประเมินผลในภาพรวม	

